

ČESKÁ REPUBLIKA

Česká školní inspekce

Středočeský inspektorát - oblastní pracoviště

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Základní škola Neratovice, 28. října 1157, okres Mělník

28. října 1157, 277 11 Neratovice

Identifikátor školy: 600 047 709

Termín konání orientační inspekce: 15. - 18. říjen 2001

Čj.	034 122/01-2161
Signatura	oc3cv101

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Základní škola Neratovice, ulice 28. října 1157, patří k největším školám v kraji. V letošním školním roce navštěvují 39 tříd 972 žáci, z nichž 152 jsou integrovaní zdravotně postižení (vesměs s vývojovými poruchami učení). Průměrný počet žáků ve třídě je necelých 25. Pedagogický sbor tvoří celkem 61 pracovníků. Výuka probíhá v novější budově pavilonového typu. Součástí školy je pouze školní družina - ta je společně s několika třídami I. stupně umístěna v nedalekém objektu. Školní jídelna, nacházející se v budově školy, je samostatným útvarem. Specifikem je existence třídy pro děti ze sociokulturně znevýhodněného prostředí, již navštěvuje deset romských dětí předškolního věku. Výuka probíhá dle vzdělávacího programu Základní škola. Od 1. 1. 2001 se škola stala právnickou osobou s příspěvkovou formou hospodaření.

HODNOCENÍ PRŮBĚHU A VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ

Český jazyk

Týdenní hodinová dotace ve všech ročnících je v souladu s učebním plánem, rovněž tak členění na jednotlivé složky, tj. mluvnickou, literární a slohovou. Porušení osnov nebylo zaznamenáno. Jejich plnění je zajišťováno časově-tematickými plány učitelů, kontinuitu učiva garantují i metodické orgány - především vedoucí předmětové komise českého jazyka a vedoucí jednotlivých sekcí (každá pro jeden ročník) metodického sdružení učitelek I. stupně. Příprava vyučujících na jednotlivé hodiny byla zodpovědná. V rámci volitelných předmětů navštěvují žáci 9. ročníku ještě literární seminář.

Personální zajištění výuky ve dvou případech neodpovídalo požadavkům vyhlášky MŠMT ČR č. 139/1997 Sb., o podmínkách odborné a pedagogické způsobilosti pedagogických pracovníků a o předpokladech kvalifikace výchovných poradců (dále v textu už pouze vyhláška o odborné a pedagogické způsobilosti), neboť vyučování zajišťovaly učitelky se středoškolským vzděláním. Jinak je předmět, co do odborné způsobilosti učitelů, zajištěn jako jeden z nejlepších ve škole - např. na II. stupni jsou celkem 64 hodiny z celkových 68 (tj. 94 %) vyučovány jen odborně a pedagogicky způsobilými učiteli.

Materiální podmínky jsou na průměrné úrovni. Vzhledem k velkému počtu tříd není ve škole zřízena odborná pracovna českého jazyka. Výuka tak probíhá v kmenových učebnách; tradičně hezké a estetické prostředí měly především třídy I. stupně. V hodinách se pracovalo s běžnými pomůckami, jako jsou učebnice, sešity, tabule, kartičky apod. Pouze v jedné hodině byla k dispozici Pravidla českého pravopisu, třebaže jejich užití by bylo vhodné i v jiných hodinách. V jedné hodině se pracovalo se slovníky, jednou byly k dispozici ukázky beletrie, přinesené žáky. Zcela nevyužita byla audiovizuální technika či počítače.

Psychohygienické podmínky patřily k slabším stránkám. Ve většině zhlédnutých hodin se vyučovalo za umělého osvětlení (i šestou vyučovací hodinu), protože žaluzie v oknech byly staženy, některé zcela. Ne všechny učebny byly dostatečně větrány. Jako relaxace byly vhodně použity v 5. ročníku prvky dramatizace části pohádky, relaxačními činnostmi se vyznačovaly i hodiny mluvnice v 5. a 7. ročníku. Jinak se tato forma objevila zřídka či vůbec ne. Rozvrh hodin je sestaven v souladu s psychohygienickými zásadami - např. na II. stupni se předmětu vyučuje ve všech třídách vždy ve čtyřech dnech a většinou v prvních hodinách - pouze šest hodin je zařazeno na pátou hodinu.

V oblasti organizace, metod a forem výuky převládá činnostní způsob učení. Stavba hodiny byla sice pestrá, avšak většinou byl používán frontální způsob výuky, bez vnitřní diferenciací.

Skupinové vyučování bylo sice zaznamenáno ve čtyřech zhlédnutých hodinách, efektivita práce však byla nižší, neboť zadané úkoly byly stejné a málo respektovaly individuální zvláštnosti a úroveň žáků.

Vyučující motivovali vesměs pochvalou či sdělením cíle hodiny, zajímavá motivace (bodováním) se objevila v hodině stylistiky v 9. ročníku. Hodnocení vlastní práce žáky samotnými v této hodině se však minulo účinkem, neboť nebylo patřičně zdůvodněné. Jinak se tento způsob hodnocení neobjevil. Slovní hodnocení učitelů, často permanentní, bylo objektivní. Klasifikace známkami nebyla použita ani v jedné hodině. Závěrečné zhodnocení hodin bylo výstižné, z časových důvodů ale většinou krátké. Pouze zhodnocení práce ve třídách VII. B a VIII. A přesně vystihovalo ukončenou práci.

Komunikativní dovednosti žáků, především vyšších ročníků, byly většinou průměrné, delší samostatné odpovědi zazněly zřídka. V jednom případě měli žáci velmi málo příležitostí ke komunikaci a ocitli se většinou v roli posluchačů. Písemný projev žáků v namátkově kontrolovaných sešitech neměl dobrou úroveň.

Výuka českého jazyka byla hodnocena jako průměrná. Většina sledovaných okruhů (materiální podmínky; psychohygienické podmínky; organizace, formy a metody; interakce a komunikace) měla průměrnou úroveň, jako velmi dobré byly hodnoceny pouze dvě oblasti - plánování a příprava; motivace a hodnocení.

Německý jazyk

Týdenní hodinová dotace ve všech ročnících odpovídá učebnímu plánu, také členění učiva do jednotlivých ročníků je v souladu s učebními osnovami. Kontrolou třídních knih bylo zjištěno, že učební osnovy jsou plněny. Časově-tematické plány byly zpracovány velmi dobře především z hlediska mluvnice. Bezprostřední příprava učitelů na výuku byla velmi pečlivá, i když ne vždy náležitě využita.

Předmětu vyučuje celkem šest učitelů a učitelek. Jen jedna z nich nesplňuje požadavek odborné a pedagogické způsobilosti; na úrovni výuky se tento handicap projevil. Kladem je další vzdělávání učitelů - různé kurzy jim ale neumožňují získat požadovanou odbornou způsobilost.

Sledované hodiny probíhaly převážně v učebnách, které nejsou určeny k výuce německého jazyka; třídy však byly vkusně upraveny. Ve dvou případech bylo využito zařízení jazykové pracovny. Učební pomůcky byly využívány většinou účelně, pouze v IX. D pracovali žáci s nevhodnou učebnicí. V každé sledované hodině byly využívány magnetofonové nahrávky s texty a písněmi; zpětný projektor, klávesy, mapy a obrázky zpestřovaly výuku.

Psychohygienické zásady byly dodržovány ve všech sledovaných hodinách. Relaxační prvky byly uplatněny zejména v V. D. Hodiny německého jazyka jsou vhodně zařazeny do rozvrhu, pouze třída VII. B má hodiny cizích jazyků zařazeny ve třech po sobě následujících dnech.

Struktura hodin odpovídala převážně věku žáků a výukovým cílům. Organizační pokyny byly zpravidla jasné a srozumitelné, často ale zbytečně sdělované v češtině či překládané, čímž nebyly plně využity možnosti žáků. Při vyučování se učitelky snažily používat rozmanité metody - v několika hodinách bylo zařazeno skupinové vyučování. Věcná a odborná správnost výuky byla celkem dobrá, rezervy jsou ještě ve správné výslovnosti učitelů.

Hladký a rychlý začátek hodin byl zřejmý především ve třídách VII. D, V. E a V. D, v nichž učitelky velmi zdařile využily vstupních motivačních metod. Uvádění příkladů z praxe bylo zaznamenáno zejména v VII. D. Kontrolou žákovských knížek bylo zjištěno, že všichni vyučující průběžně vyhodnocují výsledky učení. Rezervy jsou v opravách písemných projevů žáků, které jsou opravovány zřídka, navíc ani oprava žáky samotnými není často vyžadována.

Dohodnutá pravidla jednání a chování byla dodržována. Žáci plnili ochotně organizační pokyny vyučujících. Většina učitelů jednala jistě a se sebedůvěrou. Ve verbální a neverbální komunikaci měly dvě učitelky značné rezervy. Vědomosti žáků zpravidla odpovídaly stanovenému standardu vzdělání.

Všechny sledované oblasti měly velmi dobrou úroveň.

Výuku německého jazyka lze proto hodnotit jako velmi dobrou.

Dějepis, vlastivěda

Časová dotace i členění učiva do jednotlivých ročníků v obou předmětech odpovídaly učebnímu plánu. Porušení osnov nebylo zjištěno. Kontinuitu výuky zajišťují časově-tematické plány učitelů a předmětová komise. Příprava vyučujících byla velmi dobrá.

Z pěti učitelek, u nichž byly hospitace provedeny, nevyhovuje požadavku odborné a pedagogické způsobilosti jen jedna (absolventka gymnázia).

Výuka všech sedmi hodin obou předmětů probíhala v kmenových učebnách, odborná pracovna dějepisu není zřízena. Učebny I. stupně byly lépe vybavené a působily esteticky. Především ve vlastivědě se pracovalo s množstvím didaktických pomůcek - nástěnnou mapou, malými mapami, k dispozici byl obrazový materiál o Národním divadle, zajímavostí byla i volební urna. Také v hodinách dějepisu byly pokaždé k dispozici mapy či doplňující literatura. Audiovizuální technika (videokázka) byla použita jen jednou.

Psychohygienické podmínky lze hodnotit obdobně jako v hodinách českého jazyka - v učebnách bylo především málo denního světla, ne vždy bylo větráno. Výjimkou byla hodina v VIII. C, která ovšem postrádala relaxační část, nezbytnou vzhledem k zařazení hodiny na závěr dne. Zařazení hodin do rozvrhu neodporuje psychohygienickým zásadám.

Obě hodiny vlastivědy zaujaly - téma Národní divadlo samo o sobě poskytuje učitelům velké možnosti nejen v organizaci výuky, ale i formách a metodách, čehož vyučující využila. Hodina vlastivědy ve 4. ročníku byla atypická už svým obsahem (Volby, demokracie), jenž je pro žáky této věkové skupiny abstraktní a obtížný. Na způsobu práce vyučující se pozitivně projevila její praxe na málotřídní škole - hodina vynikala především organizací, nápady a aktuální tematikou. Pro obě hodiny dějepisu v 9. ročníku bylo typické zejména problémové vyučování, hodiny v 7. a 8. ročníku zase zaujaly zajímavým výkladem, zvláště emotivně zapůsobila vyučující zpěvem francouzské hymny v originále.

Úvod všech hodin se vyznačoval vstupní motivací. V hodině vlastivědy ve IV. ročníku byli žáci ještě motivováni aktualizací učiva, v některých hodinách dějepisu (např. v VII. C) četbou zajímavých ukázek. Klasifikace známkami byla zaznamenána jednou, verbální hodnocení předvedeného výkonu bylo běžné. Hodnocení práce žáky samotnými se objevilo jen v hodině IX. B, závěrečné zhodnocení vyučujícími bylo vzhledem k časové tísni velmi stručné.

Vztahy mezi žáky a učiteli byly přátelské. Prostor pro vyjádření vlastního názoru byl dostatečný (především v hodinách s problémovým vyučováním), ne vždy jej žáci využili k delším a souvislejším odpovědím (zejména ve třídě IX. B). Výuka se vyznačovala kultivovaným projevem pedagogů, nespisovná mluva žáků však byla tolerována.

Pouze psychohygienické podmínky výuky jsou hodnoceny stupněm průměrný, všechny ostatní (plánování a příprava; materiální podmínky; organizace, formy a metody; motivace a hodnocení; interakce a komunikace) stupněm velmi dobrý.

Celkově měla výuka obou společenských vědních předmětů velmi dobrou úroveň.

Matematika

Týdenní hodinová dotace na I. stupni odpovídá učebnímu plánu výše uvedeného vzdělávacího

programu. Na II. stupni se matematice vyučují čtyři hodiny týdně ve všech třídách. Volitelný ani nepovinný předmět související s výukou předmětu není v učebním plánu zařazen. Časově-tematické plány jsou zpracovány. Probíraná látka byla v souladu s učebními osnovami. Aktuální příprava vyučujících měla většinou velmi dobrou úroveň.

Kontrolní hospitace byly provedeny v jedenácti třídách. Pouze ve dvou z nich pracovali vyučující bez požadované odborné a pedagogické způsobilosti.

Všechny učebny byly upravené. Jejich výzdoba, až na jednu výjimku, neměla bližší vztah k tomuto předmětu. Různé typy učebnic, sbírek, matematických tabulek, vlastní kopírované materiály a na I. stupni příklady na tabuli představovaly používané pomůcky. Audiovizuální technika ani počítačová pracovna nebyly ve sledovaných hodinách využity.

Základní technicko-hygienické požadavky na prostředí učeben vyhovovaly, kromě osvětlení (zbytečně stažené žaluzie), příslušným předpisům.

Vyučující se snažili aplikovat během své práce všechny základní didaktické zásady, zejména zásadu názornosti, přiměřenosti a soustavnosti. K dalším společným pozitivním zjištěním v oblasti psychohygienických podmínek výuky patří především fakt, že se jim podařilo vytvořit ve třídách důvěryhodné prostředí, vhodnou pracovní atmosféru a příjemné klima. V pojetí činnostního vyučování, jako jednoho ze základních požadavků realizace zvoleného vzdělávacího programu, však byly mezi učiteli rozdíly. Ve vynikajících a velmi dobrých hodinách se žákům dostávalo množství podnětů k rozvoji samostatného myšlení (např. vyžadování zdůvodnění postupu výpočtu, využívání alternativních možností řešení, kombinačními úlohami), tvořivosti a zdravého sebevědomí. Náročnost učiva byla diferencována podle schopností a volby žáků, byl zdůrazněn vztah probíraného učiva k praktickému využití či k dalšímu studiu. Před procvičováním bylo učivo řádně vysvětleno, vyučující se přesvědčovali, zda žáci všemu rozumějí, poskytovali jim dostatek času k vypracování uloženého úkolu a v případě potřeby také individuální pomoc. Činnosti se střídaly, relaxační prvky byly zařazovány. V průměrných hodinách převažovala práce vyučujících nad prací žáků. Poznatky byly předkládány v hotové formě, aniž by žáci měli větší možnost podílet se na jejich samostatném „objevování“. Učitelé kladli malý důraz na využití učiva v praxi, na objasnění jeho smysluplnosti, na alternativní způsoby řešení, ve větší míře chyběla diferenciací nároků na žáky, efektivní zpětná vazba spojená se stručným hodnocením a odměněním pokud možno všech žáků ihned po dokončení úkolu.

Cílem většiny hodin bylo opakování, procvičování a rozšiřování učiva probraného v předcházejících ročnících či výuce. Z vyučovacích metod proto převládaly řízený rozhovor se žáky a různé formy samostatného procvičování učiva. Organizace výuky měla většinou frontální charakter. Také v efektivním využití tohoto způsobu práce se objevovaly značné rozdíly. Na jedné straně se vyučujícím dařilo udržet aktivitu a pozornost téměř všech žáků delší dobu, na druhé straně vyučující pracoval individuálně s jedním žákem u tabule a zbývající část třídy byla značně pasivní. Ve třech hodinách byly zřetelné chyby v metodickém uspořádání procvičovaného učiva. Práce v různých velikých skupinách byla zařazena pouze v jedné hodině.

K motivaci žáků v úvodní části hodin vyučující používali oznámení programu výuky, méně často jejího cíle. K dalším motivačním činitelům, kromě již výše uvedených, patřily na I. stupni didaktické hry, především různé druhy soutěží, na II. stupni potom částečné hodnocení aktivity žáků během vyučování. Samozřejmostí byla průběžná pochvala. Hodnocení žáků klasifikací nebylo ve sledovaných hodinách prováděno. V menší míře, jak již bylo řečeno, využívali učitelé silného motivačního účinku tím, že pozitivně hodnotili všechny žáky ihned po skončení samostatného procvičování učiva. Rozdíly se projevovaly i ve způsobu, jakým vedou žáky k hodnocení jak své vlastní práce, tak i k hodnocení výsledků práce spolužáků. Pouze ojediněle se objevovalo neformální celkové zhodnocení práce třídy

v závěru vyučování.

Oblast komunikativních dovedností žáků vykazovala nejvíce negativních zjištění ovlivněných jak věkem žáků, tak především různou mírou požadavků vyučujících na formální i obsahovou stránku jejich odpovědí. Většinou se jednalo o nezřetelné odpovědi jedním slovem. S výjimkou jedné hodiny nebyly zaznamenány případy, kdy by žáci odpovídali nahlas, zřetelně a celou větou, sestavovali alternativní odpovědi v závěru slovních úloh, dokázali svá tvrzení zdůvodňovat a aktivně používat naučená pravidla. Průměrná byla úroveň grafického projevu a úpravy v sešitech žáků II. stupně. V oblasti interakcí byla naopak zjištěna, v souvislosti s velmi dobrými psychohygienickými podmínkami výuky, četná pozitiva. Žáci mají ke svým učitelům důvěru, nebojí se přiznat chybu a požádat o pomoc, dodržují stanovená pravidla chování. Ke vzájemné spolupráci měli žáci příležitost pouze v jedné hodině. Všichni vyučující mají k žákům velmi pěkný vztah, jsou tolerantní k jejich chybám, trpěliví, taktí v jednání, jdou žákům příkladem ve společenském vystupování. Jejich verbální i neverbální komunikace byla velmi dobrá. Občas se vyskytovaly nepřesnosti v používání odborné terminologie.

Oblasti plánování a aktuální přípravy na vyučování, psychohygienických podmínek výuky, motivace a hodnocení, vzájemných interakcí mezi vyučujícími a žáky byly velmi dobré. Oblasti materiálních podmínek, organizace, forem a metod výuky a komunikace žáků měly průměrnou úroveň.

Celková úroveň výuky matematiky ve sledovaných hodinách byla nadprůměrná až spíše nadprůměrná.

Blok předmětů přírodopis, přírodověda a prvouka

Všem sledovaným předmětům je věnována časová dotace odpovídající schválenému učebnímu plánu. Z devíti navštívených hodin se osm vyznačovalo velmi dobrou či vynikající úrovní bezprostřední přípravy výuky, v jedné naopak zaznamenala inspekce výrazné nedostatky. Tematické plány učiva, zpracovávané vždy jednotně pro celý ročník, korespondují, až na jednu výjimku, s učebními osnovami zvoleného vzdělávacího programu - v přírodovědě ve 4. a 5. ročníku nebylo začleněno učivo *Výchova ke zdraví*. Tím byly porušeny učební osnovy, jak ukázala kontrola třídních knih za školní rok 2000/2001 v těchto dvou ročnících.

Z vyučujících hospitovaných předmětů pouze jedna učitelka (v současnosti dálkově studující speciální pedagogiku) nesplňuje kvalifikační předpoklady. Kvalita výuky tím není dotčena.

Kmenové učebny I. stupně disponují standardní vybaveností k výuce přírodovědy či prvouky. Odborná pracovna přírodopisu spolu s přilehlým kabinetem poskytuje svou úroveň a uspořádáním prostor k efektivním formám vzdělávání žáků 6. - 9. ročníku. Téměř všechny navštívené hodiny se vyznačovaly zařazením dostatečného množství názorných pomůcek. Žáci pracovali se vzorky přírodnin, s učebnicemi i mikroskopy či s encyklopedickou literaturou. Vhodně byla použita didaktická technika (meotar), žádoucího zpestření výuky docílila vyučující zvolenou videoukázkou. Negativně inspekce hodnotila nedostatečné vybavení pomůckami k mikroskopování (absence preparačních jehel, krycích skel, kapátek).

Učebny svou čistotou, upraveností a výzdobou vlastními pracemi žáků (I. stupeň), množstvím nástěnných pomůcek, modelů i audiovizuální technikou (II. stupeň) vytvářejí podnětné prostředí. Respektování psychohygienických potřeb žáků potvrzovaly vkládané relaxační chvilky, permanentní větrání i vhodně strukturovaný rozvrh. Naopak výhrady byly vzneseny proti činnostem žáků 4. ročníku prováděným na podlaze a chaosu při laboratorní práci.

Preferováním aktivního učení (vyhledávání informací, pozorování, vyvozování závěrů) se

vyznačovala většina hodin. Práce s chybou, problémové či diferencované vyučování nebo mezipředmětové vztahy však byly využity pouze okrajově. Nezřídka se učitelky dostávaly do časové tísně a musely své záměry korigovat, což se projevilo např. v absenci závěrečné rekapitulace nové látky. Předkládané učivo svým rozsahem i náročností odpovídá aktuálním rozumovým schopnostem žáků. Výrazné nedostatky v organizaci hodiny byly zaznamenány v přírodopisu 8. ročníku.

Vstupní motivaci nejčastěji zajišťovalo úvodní sdělení náplně práce a frontálním způsobem či skupinově provedené zopakování předchozího učiva (hra „na učitele“, sestavování pojmů, jejich následná charakteristika, doplňovačky, přesmyčky, skrývačky, soutěže aj.). Častými pochvalami, pestrostí a různorodostí výuky i snahou o rovnoměrné zapojení žáků do práce byli všichni žáci průběžně motivováni. Klasifikace byla použita dvakrát. V pěti z devíti sledovaných hodin zaznamenala inspekce využití závěru hodiny k celkovému zhodnocení práce žáků.

Komunikace mezi vyučujícími a žáky je na I. stupni oboustranně vyrovnaná a má velmi dobrou úroveň. Učitelky žákům trpělivě poskytují dostatečný prostor k vyjadřování myšlenek, názorů i otázek, často využívají jejich zkušeností. Na II. stupni převažuje spokojenost s jednoslovnými odpověďmi žáků, pouze ojediněle byl vyžadován souvislejší projev.

V organizaci, formách a metodách výuky byla negativa a pozitiva téměř v rovnováze. Další okruhy, tj. plánování a příprava výuky, materiální a psychohygienické podmínky, motivace a hodnocení, interakce a komunikace měly nadprůměrnou až spíše nadprůměrnou úroveň.

Výuka bloku předmětů přírodopis, přírodověda a prvouka byla hodnocena velmi dobře.

Hudební výchova

Hospitováno bylo v osmi hodinách. Časová dotace předmětu je v souladu se schváleným učebním plánem školy. Vypracované tematické plány, vyjma 1. a 3 ročníku, odpovídají učebním osnovám příslušného vzdělávacího programu. Velmi dobrá až příkladná je aktuální příprava na výuku u učitelek I. stupně, v 6. - 9. ročníku spíše průměrná.

Kvalifikační předpoklady k výuce předmětu splňují všichni učitelé.

Na I. stupni je předmět vyučován v kmenových učebnách. Jako doprovodné nástroje slouží piano, kytara či housle. Žáci II. stupně mají k dispozici zařízenou odbornou pracovnu s pianinem, klávesami Casio, zvukovou aparaturou, soupravou bicích nástrojů aj., včetně koberce a závěsů. Doprovod při nácviu nové nebo prohlubování dříve osvojené písně byl zařazován všemi vyučujícími, přičemž výjimkou nebylo i střídání dvou nástrojů. Orffovské melodické nástroje buď zcela chyběly, nebo jejich použití bylo pouze symbolické. Jenom dvakrát obohatily výuku rytmické nástroje. Škola nedisponuje větším počtem a především širším sortimentem těchto potřebných pomůcek. Audiotechniku v podobě poslechu CD nahrávek zařadili učitelé pětkrát. Efektivním způsobem vyučující pracovali s dalšími pomůckami (obrazový materiál, zpěvníky, nakopírované texty písní, tabule, notová osnova).

Příkladnými psychohygienickými podmínkami výuky, tj. upraveností učebny, bohatou výzdobou, využitím prostoru a příjemnou atmosférou se prezentovaly především učitelky I. stupně. Společným rysem výuky předmětu je její výrazné relaxační zaměření.

Návaznost učiva na předchozí látku zajišťovali učitelé především zopakováním dříve nacvičených písní a předchozího učiva či pokračováním v nácviu nové písně. Činnostní vyučování se střídáním forem práce (dechová, hlasová i sluchová průprava se zaměřením na dynamiku projevu a kontrast, sborový zpěv s doprovodem nebo á cappella, rytmizace hrou „na tělo“, dramatizace textů písní, práce s notovou osnovou a hudebními značkami, poslechové skladby) převažovaly. I když se zvolené metody a formy práce vyznačovaly různou mírou efektivity, zajišťovaly, především v nižších ročnících, stálý zájem a aktivitu

žáků a vesměs respektovaly zásadu přiměřenosti a postupu od jednoduššího ke složitějšímu. Mezi negativa patří absence sólového zpěvu, dvojhlasu i nezařazení pohybových aktivit na II. stupni.

V úvodu hodiny vyučující nejčastěji žáky motivovali sdělením cílů a náplně práce i nenásilnou přípravou ke zpěvu. V jejím průběhu pak často a opakovaně žáky chválili. Třikrát byla použita klasifikace, vždy s oznámením a stručným zdůvodněním. K dalším stimulačním prvkům se řadí i vhodný výběr písní a vlastní tvorba zpěvníčků. Většina hodin obsahovala i celkové zhodnocení práce žáků včetně pochvaly. Vynikajícím způsobem motivovaly žáky v průběhu celé hodiny vyučující tříd I. C, II. A i IV. A.

Příkladem komunikují učitelky s žáky na I. stupni. Spolupráce se vyznačuje bezprostředností, vstřícností i oboustranným respektováním. Odvíjí se od vzájemné důvěry i schopnosti vyučujících předkládat zřetelné a srozumitelné pokyny s nenásilným zapojením výchovných aspektů výuky, stejně jako od schopnosti žáků vnímat hudbu a prožívat ji. Jejich malá vytíženost a nedostatečná aktivizace rytmizačními i hudebně-pohybovými prvky výuky ze strany učitelů snižovala úroveň oboustranné spolupráce.

V plánování a přípravě výuky, v materiálních a psychohygienických podmínkách, v organizaci, formách a metodách výuky, motivaci a hodnocení i interakci a komunikaci výrazně převažují pozitiva.

Výuka hudební výchovy měla velmi dobrou úroveň.

Výtvarná výchova

Časová dotace předmětu je v souladu se schváleným učebním plánem. Kontrolou třídních knih bylo zjištěno, že členění učiva do jednotlivých ročníků odpovídá učebním osnovám schváleného vzdělávacího programu. Časově-tematické plány vyučujících byly pečlivé, ale někdy přesně nerozlišovaly cíle, témata a techniky. Bezprostřední příprava vyučujících na hospitované hodiny byla velmi pečlivá.

Předmětu vyučují celkem čtyři učitelky, z nichž jedna nevyhovuje požadavku odborné a pedagogické způsobilosti.

Výuka probíhala v učebnách, jejichž estetická úroveň je velmi dobrá. Totéž lze konstatovat i o společných prostorách školní budovy - k výzdobě jsou zdařile použity výtvarné práce žáků školy. Jejich instalováním je pověřena vyučující výtvarné výchovy. Rezervy existují ve vybavenosti tříd vhodným nábytkem. Učitelky využívaly názorné ukázky, především ilustrace, typy písma, přírodopisné materiály.

Psychohygienické zásady byly dodržovány zejména přiměřeným osvětlením a větráním.

Formy a metody výuky byly převážně účelné, jen v jedné sledované hodině nebyla organizace náležitě promyšlena. Převažovaly vhodné a pestré vyučovací metody. Ve všech sledovaných hodinách, kromě jedné, byly nezbytné organizační pokyny jasné, srozumitelné a přiměřené věku a možnostem žáků. Věcná a odborná správnost výuky měla vysokou úroveň. Žákům byla dána možnost alternativních postupů při řešení úloh.

Vstupní motivační metody byly většinou velmi zdařilé. Mezipředmětové vztahy a příklady z praxe byly vhodně využívány. Pozornost žáků, jejich zájem a zapojení do činnosti se projeví téměř ve všech sledovaných hodinách. Frekvence průběžné klasifikace v žákovských knížkách je přiměřená. Hodnocení práce žáků mělo převážně pozitivní charakter.

Ve většině hospitovaných hodin byla dohodnutá pravidla jednání zřejmá, akceptovaná a respektovaná. Většina vyučujících měla u žáků přirozenou autoritu. Učitelky jednaly jistě,

uvolněně a se sebedůvěrou. Pouze v VI. D učitelka nezvládla projevy nežádoucího chování žáků, což negativně ovlivnilo vztah mezi ní a žáky.

Plánování a příprava a psychohygienické podmínky měly velmi dobrou úroveň, všechny další sledované oblasti byly vynikající.

Výuku výtvarné výchovy lze proto celkově hodnotit jako vynikající.

Tělesná výchova

Ve všech ročnících je předmětu vyučováno, v souladu s učebním plánem, ve dvou hodinách týdně. Další tělovýchovné aktivity jsou nabízeny prostřednictvím Školního sportovního klubu (zaměřeného na basketbal, florbal, organizaci soutěží a přípravu žáků na reprezentaci školy), nepovinného předmětu sportovní a pohybové aktivity (včetně navazujících sportovních kroužků), reprezentace školy v okresních a oblastních soutěžích a spolupráce se sportovními kluby ve městě. Pravidelně je pořádán plavecký výcvik žáků I. stupně. Lyžařské výcviky škola neorganizuje - důvodem jsou vysoké finanční požadavky na jejich zajištění. Časově-tematické plány jsou vypracovány. Kontrola třídních knih neukázala porušení učebních osnov. V aktuální přípravě vyučujících byly zjištěny chyby v organizaci výuky.

Hospitováno bylo v sedmi hodinách. Dvě hodiny řídily učitelky s předepsanou odbornou a pedagogickou způsobilostí. Tři vyučující v současné době dálkově studují Fakultu tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy Praha, zbývající učitelka má středoškolské vzdělání (kvalifikace vychovatelky).

Výuka se konala ve sportovních zařízeních školy. Rozměry víceúčelového hřiště jsou vynikající, hygienické podmínky a technické vybavení mají průměrnou úroveň. Prostorové podmínky a vybavení dvou školních tělocvičen jsou velmi dobré. Umožňují plnit jak osnovy sportovní gymnastiky, tak vybraných míčových her v plném rozsahu. Rozšířené prostory na chodbách pavilonu I. stupně jsou využívány pro pohybové aktivity žáků o přestávkách, nebo, v krajním případě, i pro hodiny tělesné výchovy. Vybavení kabinetu tělesné výchovy náčiním a dalšími pomůckami je velmi dobré.

Příznivý účinek vlastního předmětu na duševní zdraví žáků podporovali vyučující tým, že v určité části výuky žákům umožnili zvolit si samostatně formu doplňkové pohybové aktivity, zařazovali do výuky různá soutěživá cvičení, při nichž žáci prožívali radost z pohybu a pocit úspěchu. Ke zdravému sebevědomí žáků přispívá také zveřejňování jejich aktuálních a dlouhodobých výsledků na sportovní nástěnce. Sportovní trofeje jsou vystaveny v hale školy. Žáci jsou důsledně vedeni k dodržování zásad osobní hygieny při cvičení. Sprchování či alespoň mytí však nebylo možno uskutečnit vzhledem ke krátkým přestávkám. Nemalý význam pro otužování žáků má cvičení v přírodním prostředí školního hřiště. Vyučující uplatňují individuální přístup ke zdravotně postiženým žákům.

Všechny hodiny měly strukturu obvyklou při výuce tohoto předmětu. Cvičení zařazená v úvodní části měla postačující intenzitu a byla přiměřená fyziologickým a anatomickým předpokladům žáků. Cílem hlavních částí hodin bylo jednak opakování a procvičování již dříve osvojených dovedností, jednak nácvik nových pohybových dovedností. Nároky kladené na žáky většinou odpovídaly jejich věku. Metodické vedení výuky bylo velmi dobré. V organizaci výuky se však vyskytly, z hlediska efektivního využití vyučovací doby, v jedné hodině podstatné, ve čtyřech hodinách jen dílčí chyby.

V úvodu hodin byli žáci seznámeni s obsahem a cílem výuky. Mezi další motivační nástroje patřily ukázky požadovaných cviků, časté pochvaly během cvičení, taktní opravování chyb a vyhodnocování soutěživých cvičení. Žáci, s výjimkou jedné hodiny, cvičili se zájmem a s chutí. Ve většině hodin chybělo závěrečné zhodnocení.

Žáci ochotně plnili organizační pokyny učitelů, snažili se neopakovat vysvětlené chyby, dodržovali stanovená pravidla chování. Při soutěžích či samostatných pohybových činnostech měli dostatek možností pro vzájemnou spolupráci, povzbuzování a projevy tolerance. Vyučující mají k žákům velmi pěkný vztah.

Organizace, formy a metody výuky jsou průměrné. Ostatní sledované ukazatele - plánování a příprava, materiální a psychohygienické podmínky, motivace a hodnocení, interakce a komunikace - byly hodnoceny velmi dobře.

Úroveň výuky tělesné výchovy ve sledovaných hodinách byla velmi dobrá.

Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání ve sledované oblasti

Výuka všech jedenácti sledovaných předmětů byla vyvážená. Vynikající úroveň měla výtvarná výchova, což se promítá i do estetického prostředí školy. Průměrně byl hodnocen český jazyk, ačkoli procento hodin vyučovaných učiteli s odbornou a pedagogickou způsobilostí je jedno z nejvyšších ve škole. Všechny ostatní předměty - německý jazyk, dějepis a vlastivěda, matematika, blok tří přírodovědných předmětů, hudební a tělesná výchova - měly velmi dobrou úroveň. Z jednotlivých sledovaných jevů vidí školní inspektoři především rezervy v oblasti organizace, formách a metodách výuky.

Celkově byla kvalita vzdělávání hodnocena jako velmi dobrá.

HODNOCENÍ PODMÍNEK VZDĚLÁVÁNÍ

Plánování

Ředitelka školy vykonává svou funkci od 1. ledna 1994, konkursním řízením prošla naposledy v roce 2000. Tehdy vypracovala Koncepti rozvoje školy, dlouhodobý záměr navazující na předcházející koncepci. Zásadní změnou oproti minulým letům je především odstoupení od vzdělávacího programu Obecná škola a jeho nahrazení programem Základní škola, podle něž se od 1. 9. 2001 vyučuje již ve všech ročnících. Strategie zmíněné koncepce z roku 2000 je zaměřena především na děti s vývojovými poruchami učení. Tato problematika je zvláště aktuální vzhledem k vysokému počtu těchto žáků ve škole - diagnostikováno je celkem 146 dětí, tj. 15 % všech žáků školy, což převyšuje republikový průměr. Z tohoto důvodu bylo další vzdělávání pedagogických pracovníků orientováno na problematiku vývojových poruch učení - kurzy absolvovala většina učitelů I. stupně a všichni učitelé českého jazyka, jedna učitelka studuje speciální pedagogiku.

Velký důraz je dále kladen na zlepšování odborné a pedagogické způsobilosti učitelů. Vedení školy bylo paradoxně postaveno před obtížný úkol - zájem učitelů o další vzdělávání převyšuje finanční možnosti školy, takže muselo být určeno pořadí priorit ve vzdělávání (Plán rozdělení finančních prostředků na DVPP na finanční rok 2001). V současné době např. studují tři učitelé tělesnou výchovu na vysoké škole, takže předmět by už neměl patřit mezi personálně nejhůře obsazené. Nejvíce učitelů absolvuje různé kurzy cizích jazyků. Mezi preferované oblasti dalšího vzdělávání učitelů patří i studium informačních zdrojů - tento úkol se zatím ale nedaří uvádět do výuky. Ani v jedné z hospitovaných hodin nebyly např. využity počítače, také vyhledávání informací samotnými žáky z různých informačních zdrojů nebylo běžné. Jinak systematická péče o další vzdělávání pedagogických pracovníků včetně vedení

(ředitelka např. studuje kurzy školského managementu) patří mezi úspěšné stránky plánování. Celoroční rámcový plán práce na školní rok je rámcově rozpracován do jednotlivých měsíců, jeho aktualizace se promítá do podrobných měsíčních plánů.

Rovněž další plány (např. plány na další zlepšování prostředí školy) respektují realitu, především ekonomickou stránku.

Plánování vychází z analýzy a znalosti situace, priority jsou stanoveny. Jeho úroveň je velmi dobrá.

Organizování

Organizační struktura umožňuje účinné řízení školy prostřednictvím metodického sdružení a předmětových komisí. Jejich vedoucí s vedením školy účinně spolupracují. Určení uvádějící učitelé předávají zkušenosti začínajícím a nekvalifikovaným pedagogickým pracovníkům. Pedagogické rady se konají pětkrát za rok, provozní porady jednou za měsíc.

Informace pro veřejnost, vyplývající ze zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, jsou k dispozici na panelu v chodbě školy. Další informace podává vedení školy. Všechna potřebná sdělení pedagogickým pracovníkům jsou předávána písemnou formou na nástěnkách ve sborovnách, školním rozhlasem a svoláním mimořádných pracovních porad. Informace zákonným zástupcům poskytují učitelé prostřednictvím žákovských knížek, třídních schůzek, konzultací. Obě výchovné poradkyně (současně i zástupkyně ředitelky) informují zákonné zástupce žáků, kromě určených hodin, kdykoli po telefonické dohodě. Spolupráce rodičů se školou je zakotvena v oficiálně ustaveném sdružení rodičů, které se schází čtyřikrát ročně a projednává náměty či připomínky k provozu školy.

Dobrou úroveň má péče o žáky se specifickými poruchami učení - všichni diagnostikovaní žáci I. stupně procházejí pod vedením kvalifikovaných učitelek v šesti skupinách tzv. ambulantním dyslektickým nácvikem, žáci II. stupně jsou zohledňováni při výuce. S údaji z pedagogicko-psychologické poradny učitelé pracují. Ne vždy byla péče o tyto žáky v hospitovaných hodinách zřetelná.

Škola se prezentuje na veřejnosti výstavami výtvarných prací, články v místním a regionálním tisku, sponzoruje mj. zvíře v ZOO v Praze, psí útulek v Neratovicích apod.

Výroční zpráva je zpracována vyčerpávajícím způsobem a poskytuje dostatek informací o činnosti školy i hospodaření.

Rozhodnutí, vydávaná ředitelkou, jsou jednoznačná, adresná, včasná. Podněty a připomínky využívá vedení školy zejména při pořizování pomůcek, učebnic a zlepšování vybavenosti.

Spolupráce školy s orgány státní správy a samosprávy je velmi dobrá. Největšími stavebními akcemi poslední doby byly rekonstrukce sociálního zařízení v celé budově, oprava podlahy v tělocvičně a zřízení odborných pracoven. Zřizovatel zajišťuje i byty pro učitele.

Organizování je hodnoceno jako velmi dobré.

Vedení a motivování pracovníků

Hlavním nositelem pozitivního vývoje ve škole je ředitelka školy. V každodenním kontaktu s pracovníky školy (konzultace, porady) upřednostňuje demokratický styl řízení s delegováním konkrétních pravomocí jednotlivcům. Spolu s oběma zástupkyněmi i ekonomkou školy tvoří kompaktní tým, který si je vědom nejen svých předností, ale ví rovněž i o rezervách a cílevědomě pracuje na jejich minimalizaci. Ředitelka vítá nápady, návrhy i podněty pracovníků školy a dovede je využít (školní akce, soutěže, vybavenost a úprava učeben apod.) i ocenit prostřednictvím nenárokových složek platu. Má stanoveny zásady i vypracována kritéria pro hodnocení, s nimiž byli všichni pedagogičtí pracovníci

seznámení, přičemž se opírá o důkladnou znalost svých podřízených a o údaje o kvalitě práce získané při kontrolní a hospitační činnosti či o práci pedagogů nad rámec povinností. Systém pravidelného hodnocení s četností dvakrát za rok je založen na principu diferenciaci. Vedení školy důsledně podporuje odborný růst pedagogických pracovníků i svůj. Přidělené finanční prostředky k dalšímu vzdělávání na rok 2001 v částce 50.000,-Kč budou bezezbytku vyčerpány účastí na celé plejádě kurzů a seminářů z nabídek institucí s akreditací MŠMT ČR. Zájem o jejich absolvování je značný, na jednotlivé akce jsou učitelé zařazováni dle aktuálních potřeb a stanovených priorit školy (kvalita výuky cizích jazyků, práce s dětmi se specifickou poruchou učení, prohloubení odbornosti v oblasti informatiky). Opomenuta nezůstává ani odborná a metodická pomoc zkušených pedagogů čtyřem začínajícím a neaprobovaným učitelům.

Vedení a motivování pracovníků je příkladné.

Kontrolní mechanismy

Systém kontroly je rozdělen do tří základních oblastí - podmínky a průběh výchovně-vzdělávacího procesu, provoz školy, hospodaření školy. Plány kontrolní činnosti, včetně jasně stanovené náplně, kompetencí a termínů, jsou pro jednotlivé oblasti vypracovány.

Vzhledem k typu inspekce a právnímu postavení školy byla největší pozornost zaměřena na kontrolu úrovně výchovně-vzdělávacího procesu, zejména ve vybraných předmětech. Ve školním roce 2000/2001 vykonaly ředitelka a obě zástupkyně celkem 155 hospitací především v českém jazyku, cizích jazycích a matematice. Hospitační činnost byla prováděna zejména v prvním pololetí. Forma hospitačních záznamů umožňuje sledování a hodnocení všech aspektů výuky. Na základě porovnání hodnocení sledovaných předmětů členy inspekčního týmu a hlavních cílů hospitační činnosti vedení školy lze konstatovat, že kontrolní činnost ředitelky a zástupkyň pozitivním způsobem ovlivnila průběh výuky. V hospitačních záznamech z letošního školního roku však nejsou jednoznačně formulována doporučení k odstranění eventuálních nedostatků. Ne vždy byli vyučující prokazatelným způsobem seznámeni s obsahem záznamu po hospitaci.

Dalšími nástroji kontroly výchovně-vzdělávacího procesu jsou přehledy výsledků srovnávacích písemných prověrek z českého jazyka, cizích jazyků a matematiky, zadávaných dvakrát ročně. Rozbory prověrek obsahují, kromě přehledu klasifikace, také výčet jevů, v nichž žáci nejvíce chybovali, a závěry pro vyučující, v jejichž kompetenci je realizace nápravných opatření.

Určitým zdrojem informací o výsledcích vzdělávání jsou pro vedení školy také statistické podklady třídních učitelů pro jednání pedagogických rad. Během inspekce však nebyl předložen žádný písemný materiál, jehož obsahem by byly podrobnější souhrnné analýzy a závěry z výše uvedené kontrolní činnosti.

Povinná dokumentace školy (např. rozvrh hodin, zápisy z pedagogických rad, třídní knihy, třídní výkazy, katalogové listy, dokumentace zdravotně postižených žáků atd.) je řádně vedena, pouze v Řádu školy chybějí povinnosti pracovníků. Kontrola provozu školy se provádí prostřednictvím prověrek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Zjištěné nedostatky jsou dle finančních možností zřizovatele odstraňovány.

Škola má právní subjektivitu od 1. ledna 2001. K tomuto datu ředitelka školy pravidelně kontrolovala pouze dodržování a čerpání rozpočtu, faktury a pokladní knihu, příděl a čerpání prostředků fondu kulturních a společenských potřeb.

Kontrolní mechanismy pokrývají celou organizační strukturu školy. Mají velmi dobrou úroveň.

Hodnocení podmínek vzdělávání

Koncepční záměry jsou orientovány především na kvalitní vzdělávání a výchovu žáků při respektování dětí se specifickými vývojovými poruchami. Zaměřují se dále na vytvoření stabilního a permanentně se vzdělávajícího pedagogického sboru, usilují o zlepšování podmínek výuky a o spolupráci s veřejností. V zásadě tak postihují širší školské problematiky. Z nich se odvíjejí dobře zpracované krátkodobé a operativní plány. Úroveň plánování je velmi dobrá.

Realizace těchto záměrů, jež se promítá do oblasti organizování, je ve specifických podmínkách velké školy dlouhodobým a složitým procesem, který se postupně daří uskutečňovat. Organizování má velmi dobrou úroveň.

Příkladně je vedení a motivování velkého kolektivu pracovníků - vedoucím pracovnícím se podařilo nastolit především ovzduší vzájemné důvěry v mezilidských vztazích.

Oblast kontrolních mechanismů byla (i s přihlédnutím k složitosti kontroly tak velkého zařízení) vzhledem k drobným nedostatkům hodnocena velmi dobře.

Celkově jsou podmínky vzdělávání velmi dobré.

HODNOCENÍ EFEKTIVNOSTI VYUŽÍVÁNÍ PROSTŘEDKŮ PŘIDĚLENÝCH ZE STÁTNÍHO ROZPOČTU VZHLEDEM K ÚČELU JEJICH POSKYTNUTÍ A VZHLEDEM K UČEBNÍM DOKUMENTŮM
--

Hodnocení efektivity čerpání mzdových prostředků

Personální agenda je vedena formou samostatných složek pro každého zaměstnance. Každá obsahuje pracovní smlouvu, platový výměr, potvrzení o lékařské prohlídce, osobní dotazník, zápočet praxe, žádost pracovníka o převod mzdy na účet, přiznání osobního příplatku a příplatku za třidnictví. Osobní spisy vybraných pracovníků byly kontrolovány.

Zaměstnavatel prokazatelně seznámil všechny zaměstnance s pracovními a mzdovými podmínkami souvisejícími s přechodem školy do právní subjektivity. Vzhledem k této změně byly od 1. 1. 2001 uzavřeny se všemi zaměstnanci školy nové pracovní smlouvy. S některými pedagogickými pracovníky, kteří nesplňují podmínky odborné a pedagogické způsobilosti, jsou uzavřeny pracovní smlouvy na dobu určitou a je dodržen správný zápočet praxe podle platných zákonů o platových poměrech zaměstnanců rozpočtových a některých dalších organizací. Všichni zaměstnanci mají vypracovány pracovní náplně, každý z nich byl prokazatelně seznámen se svými pracovními úkoly a finančními možnostmi, jimiž vedení školy může ocenit jeho práci. Při námatkové kontrole zařazení zaměstnanců do platových tříd a stupňů nebylo zjištěno porušení nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců rozpočtových a některých dalších organizací. Kontrola včasnosti a úplnosti vystavování platových výměrů zaměstnanců neprokázala nedostatky.

Dohody o provedení práce uzavřené za období leden - září 2001 splňují náležitosti stanovené § 236 zákoníku práce. Při kontrole dohod o provedení práce nebylo zjištěno překročení maximální výše 100 hodin u jednoho zaměstnance za rok. Dohody o provedení práce jsou uzavřeny na zajištění dozoru během školy v přírodě a na údržbu areálu školy (např. sekání trávy). Náležitosti dohod o provedení práce byly zkontrolovány u vybraných zaměstnanců.

Škola se řídí vlastní směrnici č. 12 - Zpracování a vedení účetnictví a mzdové agendy ze dne 2. 1. 2000 a Vnitřním platovým předpisem ze dne 4. 1. 2001, jež obsahuje kritéria pro přiznání osobního příplatku a odměny pro učitele, vychovatelky a správní zaměstnance.

Organizace zpracovává mzdy na programu MZDY UNICOS Klatovy - verze pro školství.

Poslední úprava rozpočtu byla provedena Školským úřadem Mělník k 1. 11. 2000. Ve Výkazu základní školy (MŠMT) V3 - 01 podle stavu k 30. 9. 2000 vykázalo ředitelství školy celkem 149 integrovaných dětí, z toho 144 děti vyžadující zvýšené výdaje.

Pro integrované žáky jsou vedeny samostatné složky, které obsahují individuální vzdělávací program a diagnostiku od specializovaného lékaře, speciálně pedagogického centra nebo pedagogicko psychologické poradny. Seznam integrovaných žáků souhlasí se skutečností. Kurz ambulantního dyslektického nácviku je zajištěn šesti pedagogickými pracovníky, kteří tuto činnost mají zahrnutou v pracovní náplni. Přidělené mzdové prostředky jsou čerpány formou osobního ohodnocení.

V zahajovacím výkazu (MŠMT) V3 - 01 podle stavu k 30. 9. 2000 bylo 110 zapsaných dětí do prvních tříd. Pro tyto žáky byly nakoupeny školní potřeby. Pohyb školních potřeb byl ověřen na skladové kartě s názvem Školní potřeby pro 1. třídy.

Personální dokumentace odpovídá platné legislativě. Kontrolovaní zaměstnanci byli správně zařazeni a vyplácejí podle nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců rozpočtových a některých dalších organizací, ve znění pozdějších předpisů.

Hodnocení efektivity využívání prostředků přidělených ze státního rozpočtu vzhledem k účelu jejich poskytnutí a vzhledem k učebním dokumentům

Efektivnost využívání prostředků přidělených ze státního rozpočtu nelze posoudit vzhledem k předmětu ekonomické kontroly.

DALŠÍ VÝZNAMNÁ ZJIŠTĚNÍ

Specifikou školy je existence přípravné třídy pro děti ze sociokulturně znevýhodněného prostředí. Třidu navštěvuje deset romských dětí předškolního věku. Obě pedagogické pracovnice - učitelka a asistentka - jsou romského etnika. Vedení školy se příkladně ujalo tohoto experimentu, jenž přináší výraznou pomoc dětem před vstupem do základní školy. Díky obětavé práci obou pedagogických pracovnic má předškolní výchova romských dětí velmi dobrou úroveň.

Součástí inspekce byla i kontrola plnění Národního programu rozvoje sportu pro všechny v České republice.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

- Výroční zprávy o činnosti školy ve školním roce 1999/2000 a 2000/2001,
- Inspekční zpráva čj.: K-03-03/9596-005-F ze dne 20. 6. 1996,
- povinná dokumentace školy dle § 38a odstavce 1 písmen a), b), d), e), f), i) - s výjimkou evidence majetku, j) zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol ve znění (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů,
- učební plány a osnovy vzdělávacího programu základní škola, čj. 16 847/96-2,
- podkladová inspekční dokumentace vypracovaná ředitelkou školy dle metodiky ČŠI,
- vnitřní materiály ředitelky a dalších pedagogických pracovníků školy (provozní řád, organizace školního roku, Koncepce rozvoje školy, materiály krátkodobého a operativního

plánování, rozhodnutí ředitelky školy o odkladu povinné školní docházky, hospitační záznamy vedení školy, zápisy z jednání metodických orgánů, časově-tematické plány učitelů, směrnice o svobodném přístupu k informacím),

- hospitační záznamy členů inspekčního týmu a písemnosti žáků,
- dotazník pro sledování plnění Národního programu rozvoje sportu pro všechny v ČR,
- doklady o vzdělání pedagogických pracovníků školy,
- osobní spisy zaměstnanců - os. č. 1720, 1800, 1802, 1859, 1873, 1889, 2087, 2091, 3241,
- pracovní smlouvy na dobu určitou některých pedagogických pracovníků, kteří nesplňují podmínky odborné a pedagogické způsobilosti - os. č. 1838, 1802, 1834, 2151,
- platové výměry zaměstnanců - os. č. 1720, 1800, 1802, 1859, 1873, 1889, 2087, 2091, 3241,
- dohody o provedení práce zaměstnanců - os. č. 6313, 1802, 1815, 1889, 1897, 7003, 7010, 7011, 7024, 7027, 7035, 7036, 7038,
- směrnice č. 12 - Zpracování a vedení účetnictví a mzdové agendy ze dne 2. 1. 2001,
- Vnitřní platový předpis ze dne 4. 1. 2001,
- úprava rozpočtu k 1. 11. 2000,
- Výkaz základní školy (MŠMT) V3-01 podle stavu k 30. 9. 2000.

ZÁVĚR

Kvalita vzdělávání byla posuzována na základě 66 hospitovaných hodin. Z nich bylo 15 vynikajících, 27 velmi dobrých, 20 průměrných, pouze čtyři hodiny byly ohodnoceny jako pouze vyhovující. Průběh a výsledky vzdělávání ukázaly velmi dobrou práci pedagogických pracovníků; výrazné rozdíly v kvalitě výuky mezi jednotlivými učiteli, předměty či bloky nebyly zaznamenány. Nejslabší částí vzdělávacího procesu byla oblast organizace, metod a forem práce - převažují především málo efektivní formy frontálního způsobu výuky. Další rezervy se projevily ve využití didaktických pomůcek, resp. počítačové a audiovizuální techniky. V porovnání s poslední inspekcí v roce 1996 si vzdělávání udrželo i přes částečnou obměnu pedagogického sboru velmi dobrý standard.

Celkově je úroveň vzdělávání hodnocena jako velmi dobrá.

Vysoký počet žáků ve škole (956 zapsaných v červnu 1996, 972 v říjnu 2001) je zatím trvalý. I přes tento setrvávající počet se podmínky výchovy a vzdělávání v porovnání s poslední inspekcí v roce 1996 změnily - přibyly nové odborné pracovny, došlo k dalšímu zlepšení prostředí tříd a jejich vybavení, škola si udržuje estetický vzhled. Byla výrazně rozšířena nabídka volitelných a nepovinných předmětů, také další vzdělávání pedagogických pracovníků je na kvalitativně i kvantitativně vyšší úrovni. Totéž platí i o řízení školy. Studium a zkušenosti z několikaletého vedení školy jak ředitelka, tak obě zástupkyně zúčastňují.

Podmínky vzdělávání jsou velmi dobré.

V ekonomické oblasti nebylo shledáno žádné porušení platné legislativy. Vstup do právní subjektivity škola zvládla dobře.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Školní inspektoři:	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. František Kvasnička
Členové týmu	PaedDr. Irena Wenkeová
	Jaroslav Richter
	Ing. Jaroslav Kindl
Další zaměstnanci ČŠI	Mária Kotvanová	
	Pavína Bílá	

V Mladé Boleslavi dne 9. listopadu 2001

Datum a podpis ředitelky školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 14. listopadu 2001

Razítko

Ředitelka školy nebo jiná osoba oprávněná jednat za školu

Mgr. Ludmila Koděrová
podpis

Předmětem inspekce bylo důležitější zhodnocení činnosti školy dle § 18 odst. 3, 4 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů. Dle § 19 odst. 7 téhož zákona může ředitelka školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Hodnotící stupnice

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	Zcela mimořádný, příkladný
Velmi dobrý	Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň
Průměrný	Negativa a pozitiva téměř v rovnováze, průměrná úroveň
Pouze vyhovující	Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa
Nevyhovující	Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu.

Plní, je v souladu	Dodržuje, čerpá účelně, efektivně
Neplní, není v souladu	Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Krajský úřad Středočeského kraje, odbor školství, mládeže a sportu	28. 11. 2001	034 143/01-2161
Město Neratovice	28. 11. 2001	034 142/01-2161
Rada školy	Není zřízena.	

Připomínky ředitelky školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
		Připomínky nebyly podány.